

ANDREI FISCHOF
Tél Haifában

Pergő eső harap
vadul
a földbe

Mint egy fáradhatatlan eskü
amivel a víz
megáldott
az eső a Carmel roppant kebleit
mossa

A házából az álom szembeszáll az árral
mely vergődik egyre
majd
kétségbeesetten megtörik rajta

Lényünk velejéig minden oly
nyirkos

Mintha nyár sosem lett volna

Született 1940-ben, Tordán. A kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem kísérleti fizika szakán diplomázik. 1976-tól Izraelben él. Az 1970-es évek elején a marosvásárhelyi Vatra és más folyóiratok munkatársa. Héber nyelven is ír. Jelentősek tolmácsolásai a magyar irodalomról román nyelvre.

TEODORA GĂLĂȚEAN
November elsején
Romániába vágyom

November elsején Romániába vágyom
bár sosem volt halottam kiért a temetőbe mennék
sírokat tisztítani meg a földi szennytől
gyertyát gyújtani virágot ültetni
nagyokat hallgatni az ősök nyugalmaért.
E nappól leginkább a tél bomló
illata tetszett
mely észrevétlenül megülte a várost
mint egy ragacos takaró,
a nyüzsgés a trolin, az utcán

az emberek szatyraiba gyömöszölt krizantémok.
De még jobban tetszett
ha Adinával nagyanyja sírjához mehettem
mindannyiszor szomorúan, magunkra hagyva
mert az ő nagyapja nem akarta hogy neve
egy sírkeresztre kerüljön

Született 1978-ban. (Valódi neve: Totorean Teodora.) Kolozsvári költő, képzőművész, a kolozsvári egyetemen román néprajz és antropológia szakot végzett. Éveket töltött Angliában helyettesítő tanárként.

VASILE ROMANCIUC

Ólomkatonácskák

Az Idő nem öregszik,
dehogyan öregszik.

Hiába rajzolsz ráncokat
láthatatlan orcájára.

Az idő a makrancos gyerek
Mi – az ő ólomkatonái.

Született 1947-ben, Bădragii Noi községben (Moldovai Köztársaság). A moldovai állami tudományegyetemet 1972-ben végezte. Költői bemutatkozására 1974-ben került sor Genealogie (Családja) c. kötetével. Számos irodalmi díjat kapott. Műfordítói munkája is figyelemre méltó.

ALEXANDRU LUNGU

Madárvonat

Jöjjön már boruljon ránk
még inkább
vonjon be ereszkedjék le
az este
a mindent eldöntő idő
csöndesen haldokló fénye
mikor a csillagok még
ismeretlenül röppennek fel a kutakból

felsértve a dolgok láthatatlan arcát
sóhajtás
suhan tán egy bágyadt angyal
vagy a lég az mely öröm-
könnyeket zokog
szinte érezni
a megbillent földet amint a lélekbe
hatol
akár egy sanda árny pengéje
vagy egy titokrög
csuszamlása
a melankólia kérlelhetetlen lejtőzetén.

Még túlságosan éles
a hazugságok tükre
hogyan este lehessen
annál jobban
szomjazom a távolban elnézni
miként bújnak elő a semmiből
az alkony mentaszagú alakjai
s hogyan falják föl
egyik a másikának
hűvösen illó testét
míg valahol messze egy vonat
kúszik
a láthatáron túl
vég nélküli útján
fáradt madarakkal
arcuk meglepően emberi
asszonymadarak férfimadarak
szunyókálnak
a vonat egyhangú ringásától
fel nem adva a személytelen feszültséget
az álombeli rettegés páráját
amely mindig belengi
az utazások fordulatait

Oly különös és roppant kellemes
az esti haldoklások meghitt
idején
gondolatban kiejteni
egy szót
bármelyik egyszerű szót
a maga tökéletes magvasságában
lehántva róla a századok
által rendre rázúdított fojtogató történelmi
hitegetést
már-már ijesztő
hogy az elcsigázott madarak
nők férfiak
véget nem érő utazásukon

jól hallanak engem
és tisztán megértik
hangtalanul
kiejtett szavaim
mikor
a csillagok felröppennek a kutakból
felsértve a dolgok láthatatlan arcát
akkor is ha én örökké
már-már mozdulatlanul
itt
fogok állni
az esti
zokogásokba fúló légben
és soha sem feledem
hogy máig sem adatott
meg nekem meglátni
az elhaladó vonatot
valahol
nagyon távol túl a láthatáron

Jöjjön már boruljon ránk
hamarább
az este
biztos vagyok hogy a fáradt madarak
most is
véget nem érő utazásukon
asszonymadarak férfimadarak
meghallanak
megértik gondolatban kiejtett
szavaimat
és válaszuk az a
lélekben megdőlt árnyék
és hallgatag titokgöröngy
csuszamlása lesz
a melankólia kérlelhetetlen lejtőzetén.

Született 1924-ben (Cetatea Albă), meghalt 2008-ban (Bonn). Orvosit végzett 1949-ben Bukarestben, a bioritmusok kutatója volt. 1989-ben disszidált. Kritikusai szerint az utolsó román avantgárd költő.